

Kaukoparannusta ja lähihoitoa

Kuten tiedetään, sanalla on maailman sivu ajettu häiriöenergiaita ulos ja parannettu sairaita. Henkiparannus vaatii vahvaa uskoa sekä hoitajalta että hoidettavalta: syvää ja horjumatonta luottamusta Korkeimman läsnäoloon ja johdatukseen kaikessa.

Monen vaivan syynä voivat olla ihmiseen pesiytyneet vieraat energiat. Ne ovat todellisuutta myös nykymaailmassa, jopa konkreettisemmin kuin ennen. Niinsanottujen häiriöhenkien aiheuttamia sairauksia eivät ole ainoastaan psyykkiset häiriöt tai pakkomielteet, vaan niitä voivat olla aivan tavallisinakin pitämämme sairaudet tai oudolla tavalla kaikertavat pikkuvaivat. Yhteinen piirre niille on, että usein ne tuntuvat selittämättömiltä eivätkä parane tavanomaisin keinoin.

Hengen täydelliseen valtakuntaan eivät kuulu sairaudet, mutta fyysisellä tasolla on paljon muitakin häiriöitä. Sairauden syynä voivat olla selvittämättömät asiat, siis omat tekomme, joita emme ole vielä ottaneet opiksemme tai antaneet anteeksi – toisille tai itselle.

Edellä mainittuihin vaivoihin liittyy usein käsittämätön outo olo tai sisäinen pakko, joka ajaa tekemään tai toistamaan jotain asiaa. Jos oma rukouspyyntö ei riitä vieraiden häiriöenergiaiden poistamiseen, on etsittävä apua sellaisilta parantajilta, joilla on yhteys korkeisiin – puhtaisiin – voimiin ja jotka saavat sitä kautta tukea parannustyöhönsä.

* * *

Joskus elämän taakkojen ja vaivojen selityksenä puhutaan perisyntistä, mutta voiko syntyä olla perittyä? Jossain yhteydessä tuolla käsitteellä tarkoitetaan sitä perimmäistä syytä, minkä takia koko kaksijakoinen aineen maailma yleensä on olemassa. Jotkut selittävät sen tarkoittavan myyttistä ensimmäisten ihmisten tekemää ensimmäistä syntiä, jota me kaikki heidän perillisensä joudumme kantamaan. No, syy on helppo vierittää toisten niskoille.

Käsitettävämpää on, että niin sanottu perisynti tarkoittaa edellisistä ilmentymisistä periytyvää omaa karmallista velkaa, jota olemme täällä selvittelemässä. Siis sellaista syytä, joka riimenomaan meissä itsessämme on periytynyt elämästä toiseen. Tuskin kenenkään tarvitsisi tulla tälle raskaalle tasolle, ellei täällä olisi jotain tehtävää, ellei sielussamme olisi jotain puhdistettavaa ja mielessämme jotain muutettavaa. Monet häiriöt ja sairaudet liittyvät juuri tuohon.

Eikö sitten yksi elämä voi olla sellainen, että se mahdollistaisi sielun täydellistymisen? Miksi sen pitäisi, koska useampi toimii paremmin. Olemme hitaita oppimaan, ja yhden elämän tie voi olla niin sivupoluilla ja psyykinen ja fyysinen olemuksemme niin ulkoisen harhan täyttämä, että siitä ei pääse vapaaksi kuin kuoleman armahtavan unohduksen kautta. Saadessamme uudet olosuhteet varmistuu uuden yrityksen parempi onnistuminen.

Vasta kun sielumme on pyyteettömästi puhdas ja rakkauden täyttämä, se on valmis uusiin tehtäviin uusissa puhtaissa maailmoissa, sillä tasolla missä kuvaannollisesti sanoen on tarjolla monta asuinsijaa.

Heikki Juutilainen

ULTRA 11/2009